

Brüssel, 11.12.2018
COM(2018) 821 final

2018/0416 (NLE)

Ettepanek:

NÕUKOGU RAKENDUSMÄÄRUS,

millega muudetakse rakendusmäärust (EL) nr 282/2011 seoses kauba tarnimise või teenuste osutamisega, mis tehakse võimalikuks elektrooniliste liideste abil, ja erikordadega, mida kohaldatakse maksukohustuslaste suhtes, kes osutavad teenuseid mittemaksukohustuslastele, tegelevad kaupade kaugmüügiga ja teevad teatavaid omamaiseid tarneid

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

• Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Nõukogu direktiivi 2006/112/EÜ¹ (edaspidi „käibemaksudirektiiv“) artiklis 397 on sätestatud, et nõukogu võtab ühehäälselt komisjoni ettepaneku alusel vastu kõnealuse direktiivi rakendamiseks vajalikud meetmed.

Selle alusel on nõukogu määruses (EL) nr 282/2011² (edaspidi „käibemaksu rakendusmäärus“) sätestatud siduvad eeskirjad käibemaksudirektiivi teatavate sätete kohaldamise kohta. Täpsemalt on kõnealuse määruse XI peatüki 2. jaos sätestatud üksikasjalikud sätted erikorra kohaldamise kohta, mis hõlmab telekommunikatsiooni-, ringhäälingu- või elektroonilisi teenuseid, mida ühendusevälised maksukohustuslased osutavad mittemaksukohustuslastele, nagu on määratletud käibemaksudirektiivi artiklites 358–369k (nn väike kontaktpunkt). Väikese kontaktpunkti kaudu saavad kõnealuste teenuste osutajad kasutada veebiportaali selles liikmesriigis, kus nad arvestavad teistes liikmesriikides tasumisele kuuluvat käibemaksu.

5. detsembril 2017 võttis nõukogu vastu direktiivi (EL) 2017/2455³ (edaspidi „e-kaubanduse käibemaksu direktiiv“), millega muu hulgas:

- laiendatakse väikest kontaktpunkti kõikide teenuste ning nii ühendusesisese kaupade kaugmüügi kui ka kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügi suhtes, millega muudetakse väike kontaktpunkt ühtseks kontaktpunktiks;
- kehtestatakse erisätted, mida kohaldatakse selliste maksukohustuslaste suhtes, kes teevad võimalikuks teiste maksukohustuslaste tarned elektroonilise liidese, nagu turu, platvormi, portaali või muu sarnase vahendi abil.

Käesoleva ettepaneku eesmärk on kehtestada täiendavad eeskirjad, mis on vajalikud nende käibemaksudirektiivi muudatuste toetamiseks, mida kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2021. See saavutatakse käibemaksu rakendusmääruse muutmisega.

• Kooskõla poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormidega

Käesoleva ettepanekuga kehtestatakse üksikasjalikud sätted, et kohaldada e-kaubanduse käibemaksu direktiivi, mis on osa käibemaksu tegevuskavast⁴.

• Kooskõla muude liidu tegevuspõhimõtetega

Lisaks käibemaksu tegevuskavale on e-kaubanduse käibemaksu direktiiv määratletud olulise algatusena nii Euroopa digitaalse ühtse turu strateegias⁵ kui ka ühtse turu strateegias⁶ ja e-valitsuse tegevuskavas⁷.

¹ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, 11.12.2006, lk 1).

² Nõukogu 15. märtsi 2011. aasta rakendusmäärus (EL) nr 282/2011, millega sätestatakse ühist käibemaksusüsteemi käsitleva direktiivi 2006/112/EÜ rakendusmeetmed (ELT L 77, 23.3.2011, lk 1).

³ Nõukogu 5. detsembri 2017. aasta direktiiv (EL) 2017/2455, millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ ja direktiivi 2009/132/EÜ seoses teatavate käibemaksukohustustega teenuste osutamise ja kaupade kaugmüügi puhul (ELT L 348, 29.12.2017, lk 7).

⁴ COM(2016) 148 final — „Ühtse ELi käibemaksuala suunas – On aeg otsustada“.

⁵ COM(2015) 192 final.

⁶ COM(2015) 550 final.

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

- **Õiguslik alus**

Ettepanek põhineb käibemaksudirektiivi artiklil 397. Selles artiklis on sätestatud, et nõukogu võtab ühehäälselt komisjoni ettepaneku alusel vastu kõnealuse direktiivi rakendamiseks vajalikud meetmed.

- **Subsidiaarsus (ainupädevusse mittekuuluva valdkonna puhul)**

Ettepanekuga muudetakse käibemaksu rakendusmääruses sätestatud väikese kontaktpunkti nõuetekohaseks toimimiseks vajalikke üksikasjalikke sätteid, et võtta arvesse selle kohaldamisala laiendamist. Ühtse kontaktpunkti toimimine tugineb kogu ELi hõlmavale IT-süsteemile, mis võimaldab käibemaksukohustuslasena registreerimist ja käibedeklaratsiooni puudutava teabe elektroonilist vahetamist liikmesriikide vahel, mis peab põhinema ühtlustatud üksikasjalikel õigusnormidel. Lisaks rakendatakse sellega e-kaubanduse käibemaksu direktiivis sisalduvaid sätteid, mis käsitlevad selliseid maksukohustuslasi, kes teevad võimalikuks kaupade tarnimise või teenuste osutamise, kasutades selleks elektroonilist liidest, nagu turg, platvorm, portaal või muu sarnane vahend. Kõnealuseid sätteid tuleb kohaldada ühtlustatud viisil, et mitte tekitada tulu vähenemist võimaldavaid seaduselüki.

Seepärast on ettepanek kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega.

- **Proportsionaalsus**

Käesolev ettepanek on vajalik käibemaksu rakendusmääruse kohandamiseks, et võtta arvesse käibemaksudirektiivi sätteid, nagu neid on muudetud e-kaubanduse käibemaksu direktiiviga. Ettepanek on kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega, st see ei lähe kaugemale sellest, mis on vajalik e-kaubanduse käibemaksu direktiivi eesmärkide saavutamiseks.

- **Vahendi valik**

Ettepanekuga muudetakse nõukogu rakendusmäärust (EL) nr 282/2011, millega sätestatakse käibemaksudirektiivi rakendusmeetmed.

3. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

- **Praegu kehtivate õigusaktide järelhindamine või toimivuse kontroll**

Komisjoni ettepanekule lisatud mõjuhindang, mille tulemuseks oli e-kaubanduse käibemaksu direktiivi vastuvõtmine, sisaldas väikese kontaktpunkti hinnangut, milles muu hulgas tuvastati mitmeid puudusi, näiteks maksukohustuslaste jaoks keeruline paranduste tegemine käibedeklaratsioonides. Neid puudusi on käsitletud e-kaubanduse käibemaksu direktiivis, kuid nende rakendamiseks on vaja käibemaksu rakendusmääruses sätestada üksikasjalikud rakendussätted.

- **Konsulteerimine sidusrühmadega**

Käibemaksu tulevikku käsitleva töörühma raames korraldas komisjon mitu konsulteerimisvoorust nii liikmesriikide maksu- kui ka tolliametitega. Samuti kohtuti asjaomaste ettevõtjatega käibemaksuekspertide rühma raames ning sihipäraste kohtumiste käigus elektrooniliste liideste haldajate ja postiettevõtjatega. 2018. aasta märtsis toimus Maltal eriotstarbeline programmi „Fiscalis 2020“ seminar, kus maksu- ja tolliasutuste

⁷

COM(2016) 179 final.

esindajad ning asjaomased ettevõtlussektorid arutasid ühiselt e-kaubanduse käibemaksu direktiivi rakendamise tulenevaid küsimusi.

- **Ekspertarvamuste kogumine ja kasutamine**

Välisekspertide arvamusi ei olnud vaja kasutada.

- **Mõjuhindang**

Kõnealused meetmed on üksnes tehnilist laadi ja hõlmavad ainult nõukogu poolt vastu võetud sätete kohaldamist. Seega ei ole mõju hindamine vajalik.

- **Õigusnormide toimivus ja lihtsustamine**

Käesoleva ettepanekuga rakendatakse e-kaubanduse käibemaksu direktiivi, millega laiendatakse väikese kontaktpunkti kohaldamisala kõigile ettevõtjatele, kes tegelevad piiriüleste teenuste osutamisega tarbijatele ja kaupade kaugmüügiga (nii ELis kui ka kolmandatest riikidest või territooriumidelt ELi). Väike kontaktpunkt on asjaomaste tarnijate jaoks oluline lihtsustus, kuna võimaldab deklareerida ja maksta käibemaksu ühes liikmesriigis kõikides teistes liikmesriikides asuvatele klientidele tehtud tarnete eest. See on eriti oluline VKEdes jaoks, kelle käibemaksukohustuste täitmise kulu on suhteliselt olulisem kui suuremate ettevõtjate puhul.

4. MÕJU EELARVELE

Ettepanek ei mõjuta eelarvet.

5. MUU TEAVE

- **Rakenduskavad ning järelvalve, hindamise ja aruandluse kord**

Rakendamise järele valvab halduskoostöö alaline komitee (SCAC), keda toetab tema IT-allkomitee, alaline infotehnoloogia komitee (SCIT).

- **Ettepaneku sätete üksikasjalik selgitus**

1. Tarnija kaudne sekkumine lähetamisse või vedamisse

Käibemaksudirektiivi (nagu seda on muudetud e-kaubanduse käibemaksu direktiiviga) artikli 14 lõikes 4 on määratletud „ühendusesisene kaupade kaugmüük“ ja „kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade ühendusesisese kaugmüük“. Need määratlused hõlmavad ka kaubatarneid, kui tarnija sekkub kaudselt kauba lähetamisse või vedamisse kliendile. Selleks et tagada nende määratluste korrektne ja ühetaoline kohaldamine, on vaja määratleda mõiste „kaudselt“. Seni on seda mõistet selgitatud üksnes käibemaksukomitee suunistes. Ettepanekuga lisatakse käibemaksu rakendusmäärusesse nende suuniste tekst, et suurendada õiguskindlust nii ettevõtjate kui ka maksuhaldurite jaoks (artikli 1 lõike 1 punkt b, millega lisatakse määrusesse uus artikkel 5a).

2. Elektroonilisi liideseid käsitlevad sätted

Käibemaksudirektiivi (nagu seda on muudetud e-kaubanduse käibemaksu direktiiviga) artiklid 14a ja 242a sisaldavad erisätteid elektrooniliste liideste kohta nagu turg, platvorm või portaal, mis teevad võimalikuks teatavate kaupade või teenuste tarned teistelt maksukohustuslastelt. Nõukogu protokollile lisatud avaldustes e-kaubanduse käibemaksu

direktiivi vastuvõtmise kohta kutsus nõukogu komisjoni üles tegema ettepaneku kõnealuste sätete kohaldamiseks vajalike rakenduseeskirjade kohta, võttes arvesse järgmisi asjaolusid:

- määratleda olukord, mil loetakse, et maksukohustuslane teeb võimalikuks kaupade või teenuste müügi, kasutades elektroonilist liidest (see on esitatud artikli 1 lõike 1 punktis b, millega lisatakse määrusesse uus artikkel 5b, ja lõikes 4, millega lisatakse määrusesse uus artikkel 54b);
- sõnastada erisätted tingimuste kohta, mille alusel otsustada, millal on makse aktsepteeritud, et määrata kindlaks millisel maksustamisperioodil tuleks maksukohustuslasel, kes teeb võimalikuks kaupade tarnimise ühenduses elektroonilise liidese kaudu, või mis tahes maksukohustuslasel, kes kasutab kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügi suhtes kohaldatavat erikorda, tarne deklareerida (see on esitatud artikli 1 lõikes 3, millega lisatakse määrusesse uus peatükk Va ja artikkel 41a, ning lõikes 5, millega lisatakse määrusesse uus artikkel 61b);
- määratleda teabe liik, mida maksukohustuslased, kes teevad võimalikuks kaupade tarne ja teenuste osutamise ühenduses elektroonilise liidese kaudu, peavad oma arvestusandmetes säilitama. Arvesse tuleks võtta, milline teave on sellistele maksukohustuslastele kättesaadav, maksuametite jaoks oluline ja sätte eesmärgiga proportsionaalne ning vajadust järgida isikuandmete kaitse üldmäärust (EL) 2016/679 (vt artikli 1 lõige 4, millega lisatakse määrusesse uus jagu 1a ja artikkel 54c).

Liikmesriikide ametiasutuste ja ettevõtjatega peetud arutelude tulemusena lisatakse käibemaksu rakendusmäärusesse artikli 1 lõike 1 punktiga b uus artikkel 5c, milles sätestatakse järgmine:

- kui leitakse, et elektrooniline liides on kauba ise saanud ja tarninud, ei ole ta kohustatud tasuma käibemaksu summat, mis ületab käibemaksu, mille ta deklareeris ja tasus elektroonilise liidese kaudu toimunud müügi eest. Selline säte on vajalik, et võimaldada liikmesriikidel vabastada elektroonilised liidesed täiendavatest käibemaksu maksetest, kui elektrooniline liides sõltub teabest, mille on esitanud tarnija, kes müüb kaupa elektroonilise liidese kaudu, ning suudab tõendada, et ta tegutses heas usus;
 - eeldatakse, et mis tahes tarnija, kes müüb kaupu liidese kaudu, on maksukohustuslane ja tema klient on mittemaksukohustuslane. See eeldus vabastab liidese kohustusest tõendada müüja ja kliendi staatust.
3. Sätted, mis käsitlevad ühtse kontaktpunkti kohaldamisala laiendamist (artikli 1 lõige 5, millega asendatakse käibemaksu rakendusmääruse XI peatüki 2. jagu)

Enamiku nende sätetega ajakohastatakse käibemaksu rakendusmääruse XI peatüki 2. jagu, sätestades rakendussätted, mis on vajalikud väikese kontaktpunkti nõuetekohaseks toimimiseks pärast kohaldamisala laiendamist.

Lisaks sellele tehakse sidusrühmadega konsulteerimise tulemusena ettepanek mitmeteks muudatusteks, mis ei piirdu üksnes nende sätete ühtlustamisega seoses väikese kontaktpunkti kohaldamisala laiendamisega. Kõnealused muudatused on seotud järgmiste küsimustega.

- (a) Käibemaksudirektiivi (nagu seda on muudetud e-kaubanduse käibemaksu direktiiviga) artiklis 369q on sätestatud, et registreerimisliikmesriik annab

identifitseerimisnumbri vahendajale, kes tegutseb kolmandast territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügi puhul väikest kontaktpunkti kasutava maksukohustuslase nimel ja eest. Käibemaksu rakendusmääruse artiklile 57e lisatakse teine lõige, milles selgitatakse, et see identifitseerimisnumber on luba, mis võimaldab tal tegutseda vahendajana, ja vahendaja ei saa seda kasutada käibemaksu deklareerimiseks maksustatavate tehingute puhul.

- (b) Käibemaksu rakendusmääruse artiklis 57g on sätestatud, et kui maksukohustuslane lõpetab väikese kontaktpunkti kasutamise vabatahtlikult, olenemata sellest, kas ta jätkab erikorra kasutamise tingimustele vastavate kaupade tarnimist või teenuste osutamist, jäetakse ta väikese kontaktpunkti kasutamisest mis tahes liikmesriigis kõrvale kahe kalendrikvartali jooksul. See säte jäetakse välja, sest liikmesriigid ei pea seda kasulikuks ja see võib tekitada asjaomastele maksukohustuslastele lisakohustusi.
- (c) E-kaubanduse käibemaksu direktiiv võimaldab teha ühtse kontaktpunkti eelmiste käibedeklaratsioonide puhul kolme aasta jooksul parandusi järgnevate deklaratsioonidega, selmet uuesti esitada parandatav deklaratsioon, nagu seda tehakse väikese kontaktpunkti puhul. Käibemaksu e-kaubanduse direktiivis ei ole aga täpsustatud, kuidas tuleb alates 2021. aastast teha parandusi käibedeklaratsioonides, mis puudutavad 1. jaanuarile 2021 eelnevaid maksustamisperioode. Selleks et vähendada IT mõju ühelt süsteemilt teisele üleminekul, on soovitatav säilitada praegune süsteem paranduste tegemiseks väikese kontaktpunkti käibedeklaratsioonides, mis puudutavad perioode 2017. aasta neljandast kvartalist kuni 2020. aasta neljanda kvartalini. Ettepanekuga muudetakse vastavalt käibemaksu rakendusmääruse artiklit 61.
- (d) Ühtse kontaktpunkti raames tuleb eelmiste käibedeklaratsioonide parandused esitada järgmise deklaratsiooniga. Pärast lõpliku käibedeklaratsiooni esitamist ei ole maksukohustuslasel, kes on käibemaksu rakendusmääruse artikli 61a kohaselt ühtse kontaktpunkti kasutamisest kõrvale jäetud, enam võimalik esitada järgmisi käibedeklaratsioone. Seetõttu on ettepanekus ette nähtud, et kõik pärast lõpliku deklaratsiooni esitamist tehtud parandused tuleb teha otse asjaomase tarbimisliikmesriigi maksuhaldurile.
- (e) Arvestusandmete hulgas, mida väikest kontaktpunkti kasutav maksukohustuslane peab säilitama, on ka kliendi nimi, kui see on maksukohustuslasele teada. Kuna seda teavet tuleb säilitada üksnes juhul, kui see on kättesaadav, ei ole vaja kindlaks määrata liikmesriiki, kus tarne on maksustatav, ning see võib tekitada andmekaitsega seotud probleeme, ei ole see enam käibemaksu rakendusmääruse artiklis 63c sätestatud arvestusandmete hulgas, mida ühtset kontaktpunkti kasutavad maksukohustuslased peavad säilitama. Täiendav teave kauba tagastamise ning saadetise või tehingu numbri kohta on esitatud artiklis 63c, et hõlbustada nende toimingute kontrollimist.

4. Muud sätted

Artikkel 14 jäetakse välja pärast käibemaksudirektiivi artikli 34 väljajätmist e-kaubanduse käibemaksu direktiiviga (artikli 1 lõige 2).

Artiklis 2 on sätestatud, et meetmeid kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2021, mis on e-kaubanduse käibemaksu direktiivi asjakohaste sätete kohaldamise kuupäev, mida käesoleva ettepanekuga rakendatakse. Lisaks nähakse ette maksukohustuslaste võimalus registreerida

end alates 1. oktoobrist 2020 ühtse kontaktpunkti kasutajaks, et nad saaksid seda kasutada alates 1. jaanuarist 2021.

Ettepanek:

NÕUKOGU RAKENDUSMÄÄRUS,

millega muudetakse rakendusmäärust (EL) nr 282/2011 seoses kauba tarnimise või teenuste osutamisega, mis tehakse võimalikuks elektrooniliste liideste abil, ja erikordadega, mida kohaldatakse maksukohustuslaste suhtes, kes osutavad teenuseid mittemaksukohustuslastele, tegelevad kaupade kaugmüügiga ja teevad teatavaid omamaiseid tarneid

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi,¹ eriti selle artiklit 397,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu direktiivi 2006/112/EÜ² muudeti nõukogu direktiiviga (EL) 2017/2455³, millega muu hulgas laiendati erikordade kohaldamisala ühenduseväliste maksukohustuslastele, kes osutavad telekommunikatsiooni-, ringhäälingu- või elektroonilisi teenuseid mittemaksukohustuslastele mis tahes liiki teenuste suhtes, samuti ühendusesisese kaupade kaugmüügi ning kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügi suhtes. Direktiiviga (EL) 2017/2455 kehtestati ka teatavad sätted, mida kohaldatakse selliste maksukohustuslaste suhtes, kes teevad võimalikuks teiste maksukohustuslaste tarned elektroonilise liidese, nagu turu, platvormi, portaali või muu sarnase vahendi abil.
- (2) Nõukogu rakendusmääruses (EL) nr 282/2011⁴ sätestatud erikordade kohaldamise üksikasjalikke sätteid tuleks pärast nende kohaldamisala laiendamist ajakohastada.
- (3) Direktiivis 2006/112/EÜ sätestatud mõisted „ühendusesisene kaupade kaugmüük“ ja „kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüük“ hõlmavad ka kaubatarneid, kui tarnija sekkub kaudselt kauba lähetamisse või vedamisse kliendile. Selleks et tagada kõnealuste määratluste nõuetekohane ja ühetaoline kohaldamine kõigis liikmesriikides ning suurendada õiguskindlust nii ettevõtjate kui ka maksuhaldurite jaoks, on vaja selgitada ja määratleda mõiste „kaudselt“ tähendus selles kontekstis.

¹ ELT L 347, 11.12.2006, lk 1.

² Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, 11.12.2006, lk 1).

³ Nõukogu 5. detsembri 2017. aasta direktiiv (EL) 2017/2455, millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ ja direktiivi 2009/132/EÜ seoses teatavate käibemaksukohustustega teenuste osutamise ja kaupade kaugmüügi puhul (ELT L 348, 29.12.2017, lk 7).

⁴ Nõukogu 15. märtsi 2011. aasta rakendusmäärus (EL) nr 282/2011, millega sätestatakse ühist käibemaksusüsteemi käsitleva direktiivi 2006/112/EÜ rakendusmeetmed (ELT L 77, 23.3.2011, lk 1).

- (4) Et tagada liikmesriikides kaupade ja teenuste pakkumist võimaldavate maksukohustuslaste suhtes kohaldatavate sätete ühetaoline kohaldamine kõigis liikmesriikides ning suurendada õiguskindlust selliste maksukohustuslaste, kelle suhtes kohaldatakse käibemaksueeskirju, ja neid eeskirju jõustavate maksuhaldurite jaoks, on vaja täpsemalt määratleda mõiste „teeb võimalikuks“ tähendus ning selgitada, millal ei tee maksukohustuslane kaupade või teenuste tarnimist elektroonilise liidese kaudu võimalikuks.
- (5) Selleks et tagada käibemaksueeskirjade ühetaoline kohaldamine, on vaja selgelt kindlaks määrata hetk, mil kliendi makse loetakse aktsepteerituks, et teha kindlaks, millisel maksustamisperioodil peavad maksukohustuslased, kes teevad kaubatarned ühenduses elektroonilise liidese abil võimalikuks, või mis tahes maksukohustuslased, kes kasutavad kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügi erikorda, oma tarned deklareerima.
- (6) On vaja määratleda teabe liik, mida maksukohustuslased, kes teevad võimalikuks kaupade tarne ja teenuste osutamise ühenduses elektroonilise liidese kaudu, peavad oma arvestusandmetes säilitama. Arvesse peaks võtma sellistele maksukohustuslastele kättesaadava teabe iseloomu, selle asjakohasust maksuametite jaoks ning nõuet, et selline arvepidamine ja andmete säilitamine oleks proportsionaalne, et järgida Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) 2016/679⁵ sätestatud õigusi ja kohustusi.
- (7) Maksukohustuslase puhul, kes teevad võimalikuks teatavad kaubatarned ühenduses elektroonilise liidese kaudu, loetakse, et nad on saanud ja tarninud kaupa ise ning on kohustatud tasuma nende tarnete pealt käibemaksu. Oluline on arvesse võtta, et selline maksukohustuslane võib sõltuda selle elektroonilise liidese kaudu kaupu müüvate tarnijate esitatud teabe täpsusest, et nõuetekohaselt deklareerida ja maksta tasumisele kuuluva käibemaksu summa. Seetõttu on mõistlik sätestada, et kõnealust maksukohustuslast ei peeta vastutavaks ühegi käibemaksusumma eest, mis ületab käibemaksu, mille ta nende tarnetega seoses deklareeris ja maksis, kui saadud teave on ekslik ja kui ta suudab tõestada, et ta seda põhjendatult ei teadnud ega saanudki teada. See peaks võimaldama liikmesriikidel vabastada sellised maksukohustuslased täiendavast käibemaksukohustusest, kui nad tegutsevad heas usus.
- (8) Selleks et vähendada nende maksukohustuslaste halduskoormust, kes teevad võimalikuks teatavad kaubatarned ühenduses elektroonilise liidese abil, on asjakohane nad vabastada kohustusest tõendada müüja ja kliendi staatust. Seepärast tuleks kehtestada teatavad vaidlustatavad eeldused, mille puhul kõnealust elektroonilist liidest kasutades kaupu müüvate tarnijate puhul eeldatakse, et nad on maksukohustuslased ja nende kliendid mittemaksukohustuslased.
- (9) Kahtluste vältimiseks on vaja täpsustada, et sellise vahendaja identifitseerimisnumber, kes tegutseb impordikorda kasutava maksukohustuslase nimel ja eest, on luba, mis võimaldab tal tegutseda vahendajana, ja seda ei saa kasutada tema enda tehtavate maksustatavate tehingute käibemaksu deklareerimiseks.
- (10) Sätet, mille kohaselt ei või maksukohustuslane, kes loobub vabatahtlikult erikorra kasutamisest, kahe kalendrikvartali jooksul nimetatud erikorda uuesti kohaldada, ei pea liikmesriigid vajalikuks ning see võib tekitada asjaomasele maksukohustuslasele lisakoormust. Seepärast tuleks kõnealune säte välja jätta.

⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (ELT L 119, 4.5.2016, lk 1).

- (11) Selleks et piirata varasematesse erikorra kohastesse käibedeklaratsioonidesse tehtavate muudatuste IT-mõju, on soovitatav sätestada, et käibedeklaratsioonides tehtud parandused, mis on seotud maksustamisperioodiga, mis eelneb kuupäevale, millest alates liikmesriigid peavad kohaldama direktiivi (EL) 2017/2455 artiklite 2 ja 3 järgimiseks vajalikke siseriiklikke meetmeid, tuleb teha kõnealuse deklaratsiooni muudatustega. Kuna eelmiste käibedeklaratsioonide parandused tuleb esitada järgnevas deklaratsioonis maksustamisperioodide kohta alates 1. jaanuarist 2021, ei saa erikorra kohaldamisalasse mittekuuluvad maksukohustuslased edaspidi teha parandusi hilisema deklaratsiooniga. Sellest tulenevalt on vaja sätestada, et sellised parandused tuleks esitada otse asjaomaste tarbimisliikmesriikide maksuhalduritele.
- (12) Kuna kliendi nime tuleb säilitada erikorda kasutava maksukohustuslase arvestusandmetes üksnes siis, kui nimi on sellele maksukohustuslasele teada, kuna seda teavet ei ole vaja selleks, et määrata kindlaks liikmesriiki, kus tarnete suhtes kohaldatakse käibemaksu, ja kuna sellise teabe säilitamine võib tõstatada andmekaitseküsimusi, ei ole enam vaja lisada kliendi nime arvestusandmetesse, mida peavad säilitama erikorda kasutavad maksukohustuslased. Selleks et hõlbustada erikorraga hõlmatud kaubatarnete kontrolli, on maksukohustuslaste säilitatava teabe hulka siiski vaja lisada teave kauba tagastamise ning kauba lähetamise või tehingute arvu kohta.
- (13) Seepärast tuleks rakendusmäärust (EL) nr 282/2011 vastavalt muuta,
- ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:**

Artikkel 1

Rakendusmäärust (EL) nr 282/2011 muudetakse järgmiselt.

- (1) IV peatükki muudetakse järgmiselt:
- a) IV peatüki pealkiri asendatakse järgmisega:

„MAKSUSTATAVAD TEHINGUD

(DIREKTIIVI 2006/112/EÜ IV JAOTIS)

I JAGU

Kaubatarne

(Direktiivi 2006/112/EÜ artiklid 14–19)“;

- b) Lisatakse artiklid 5a, 5b ja 5c:

„Artikkel 5a

Direktiivi 2006/112/EÜ artikli 14 lõike 4 kohaldamisel loetakse kaup tarnija poolt või tema nimel lähetatuks või veetuks, sealhulgas juhul, kui tarnija sekkub kaudselt kauba lähetamisse või vedamisse, järgmistel juhtudel:

- (a) kui tarnija teostab kauba lähetamise või veo allhanke korras kolmanda isiku kaudu, kes tarnib kauba kliendile;
- (b) kui kaupade lähetamise või veo korraldab kolmas isik, kuid tarnija vastutab kas täielikult või osaliselt kauba kättetoimetamise eest kliendile;

- (c) kui tarnija esitab arve ja võtab kliendilt veotasu ning kannab selle edasi kolmandale isikule, kes korraldab kauba lähetamise või veo;
- (d) kui tarnija reklaamib kliendile mis tahes viisil kolmanda isiku kättetoimetamisteenuseid, loob kliendi ja kolmanda isiku vahel kontakti või esitab kolmandale isikule muul viisil teabe, mis on vajalik tarbijale kauba kättetoimetamiseks.

Kaupu ei loeta siiski tarnija poolt ega tema nimel saadetuks või veetuks, kui klient veab kaupa ise või kui klient korraldab kauba kättetoimetamise kolmanda isiku kaudu ja tarnija ei sekku otseselt ega kaudselt nende kaupade lähetamise või veo korraldamisse ega abistamisse.

Artikkel 5b

Direktiivi 2006/112/EÜ artikli 14a kohaldamisel tähendab „võimalikuks tegemine“ elektroonilise liidese kasutamist, mis võimaldab kliendil ja selle liidese kaudu kaupu müüval tarnijal ühendust võtta, mille tulemusel toimub kaubarne kõnealusele kliendile selle elektroonilise liidese kaudu.

Maksukohustuslane ei tee võimalikuks kaubatarnet, kui on täidetud järgmised tingimused:

- (a) ta ei kehtesta otseselt ega kaudselt kaupade tarnimise üldtingimusi;
- (b) ta ei ole otseselt ega kaudselt seotud kliendilt tasu sissenõudmisega;
- (c) ta ei ole otseselt ega kaudselt seotud kaupade tellimise või kättetoimetamisega.

Lisaks ei kohaldata direktiivi 2006/112/EÜ artiklit 14a maksukohustuslase suhtes, kes pakuvad ainult midagi järgmistest:

- (a) maksete töötlemine seoses kaubatarnetega;
- (b) kaupade noteerimine või reklaam;
- (c) klientide ümbersuunamine või edastamine muudele kaupu müügiks pakkuvatele elektroonilistele liidestele, ilma et sekkutaks edaspidi tarnimisse.

Artikkel 5c

1. Direktiivi 2006/112/EÜ artikli 14a kohaldamisel ei vastuta maksukohustuslane, keda loetakse olevat kauba ise kätte saanud ja tarninud, käibemaksu eest, mis ületab käibemaksu, mille ta deklareeris ja tasus nende tarnete eest, kui on täidetud järgmised tingimused:

- a) maksukohustuslane sõltub teabest, mille on esitanud elektroonilise liidese kaudu kaupu müüvad tarnijad või muud kolmandad isikud, et nõuetekohaselt deklareerida ja maksta nende tarnete eest käibemaksu;
- b) maksukohustuslase saadud teave on ekslik;
- c) maksukohustuslane saab tõendada, et ta ei teadnud ega saanud põhjendatult teada, et see teave ei olnud õige.

2. Direktiivi 2006/112/EÜ artikli 14a kohaldamisel eeldatakse järgmist:

- a) isik, kes müüb kaupu elektroonilise liidese kaudu, on maksukohustuslane;
- b) kõnealust kaupa ostev isik on mittemaksukohustuslane.

Maksukohustuslane, keda loetakse olevat kauba ise kätte saanud ja tarninud, võib siiski kummutada esimeses lõigus osutatud oletused, kui tal on vastupidiseid andmeid.“;

- c) artikli 6 ette lisatakse järgmine pealkiri:

„2. JAGU

Teenuste osutamine

(Direktiivi 2006/112/EÜ artiklid 24–29)“;

- (2) Artikkel 14 jäetakse välja.
(3) lisatakse VIa peatükk:

„Va PEATÜKK

MAKSUSTATAV TEOKOOSSEIS JA KÄIBEMAKSU SISSENÕUTAVUS

(DIREKTIIVI 2006/112/EÜ IV JAOTIS)

Artikkel 41a

Direktiivi 2006/112/EÜ artikli 66a kohaldamisel loetakse makse aktsepteerimise ajaks aeg, mil elektroonilise liidese kaudu kaupu müüva tarnija poolt või nimel on saadud makse kinnitus, makse autoriseerimisteade või kliendipoolne makse tasumise kohustus, olenemata sellest, millal raha tegelik makse toimus.“;

- (4) X peatükki lisatakse 1a jagu:

„1a JAGU

Arvepidamine

(Direktiivi 2006/112/EÜ artiklid 241–249)“;

Artikkel 54b

1. Direktiivi 2006/112/EÜ artikli 242 a kohaldamisel tähendab „võimalikuks tegemine“ elektroonilise liidese kasutamist, mis võimaldab kliendil ja selle liidese kaudu kaupu müüval tarnijal või teenuse osutajal ühendust võtta, mille tulemusel tehakse kõnealusele kliendile kaubatarne või osutatakse teenus selle elektroonilise liidese kaudu.

Mõiste „võimalikuks tegemine“ ei hõlma kaubatarnet, kui on täidetud järgmised tingimused:

- a) maksukohustuslane ei kehtesta otseselt ega kaudselt tarnimise üldtingimusi;
 - b) maksukohustuslane ei ole otseselt ega kaudselt seotud kliendilt tasu sissenõudmisega;
 - c) maksukohustuslane ei ole otseselt ega kaudselt seotud kaupade tellimise või kättetoimetamisega.
 - d) maksukohustuslane ei ole otseselt ega kaudselt seotud teenuse osutamisega.
2. Direktiivi 2006/112/EÜ artikli 242a kohaldamisel ei hõlma mõiste „võimalikuks tegema“ juhtumeid, kus maksukohustuslane pakub ainult midagi järgmistest:
- a) maksete töötlemine seoses tarnetega;
 - b) kaupade või teenuste noteerimine või reklaam;

- c) klientide ümbersuunamine või edastamine muudele kaupudele või teenustele müügiks pakkuvatele elektroonilistele liidestele, ilma et sekkutaks edaspidi tarnimisse.

Artikkel 54c

1. Direktiivi 2006/112/EÜ artiklis 242a osutatud maksukohustuslane säilitab järgmised andmed tarnete kohta, mille puhul loetakse ta olevat kauba ise kätte saanud ja tarninud kooskõlas direktiivi 2006/112/EÜ artikliga 14a või kui ta osaleb elektrooniliselt osutatavate teenuste osutamises, mille puhul eeldatakse, et ta tegutseb enda nimel vastavalt käesoleva määruse artiklile 9a:

- (a) käesoleva määruse artiklis 63c sätestatud arvestusandmed, kui maksukohustuslane on otsustanud kohaldada üht direktiivi 2006/112/EÜ XII jaotise 6. peatükis sätestatud erikorrast;
- (b) direktiivi 2006/112/EÜ artiklis 242 sätestatud arvestusandmed, kui maksukohustuslane on otsustanud mitte kohaldada mõnda direktiivi 2006/112/EÜ XII jaotise 6. peatükis sätestatud erikorrast.

2. Direktiivi 2006/112/EÜ artiklis 242a osutatud maksukohustuslane säilitab muude kui lõikes 1 osutatud tarnete kohta järgmise teabe:

- (a) selle tarnija nimi ja aadress, kelle tarned on elektroonilise liidese abil võimalikuks tehtud, ja kui on olemas:
 - i) tarnija elektrooniline aadress või veebisait;
 - ii) tarnija käibemaksukohustuslasena registreerimise number või riiklik maksuviitenumber;
 - iii) tarnija pangakonto number või virtuaalkonto number
- (b) kauba kirjeldus, selle väärtus ja võimaluse korral kauba lähetamise või veo lõppkoht koos tarnimise ajaga;
- (c) teenuste kirjeldus, nende väärtus ja võimaluse korral teave teenuste osutamise koha ja aja kindlaksmääramiseks.“;
- (5) XI peatüki 2. jao pealkiri asendatakse järgmisega:

„2. JAGU

Erikorrad, mida kohaldatakse maksukohustuslaste suhtes, kes osutavad teenusteid mittemaksukohustuslastele, tegelevad kaupade kaugmüügiga ja teevad teatavaid omamaiseid tarneid

(Direktiivi 2006/112/EÜ artiklid 358–369x)

1. alajagu

Mõisted

Artikkel 57a

Käesolevas jaos kasutatakse järgmisi mõisteid:

- (1) „liiduväline kord“ – erikord selliste maksukohustuslaste osutatud teenuste jaoks, kelle asukoht ei ole ühenduses, nagu on sätestatud direktiivi 2006/112/EÜ XII jaotise 6. peatüki 2. jaos;
- (2) „liidu kord“ – erikord kauba ühendusesiseseks kaugmüügiks, kauba tarnimiseks liikmesriigis elektrooniliste liidete kaudu, mis teevad kõnealused tarned võimalikuks, ja teenusteks, mida osutavad maksukohustuslased, kelle asukoht on ühenduses, kuid mitte tarbimisliikmesriigis, nagu on sätestatud direktiivi 2006/112/EÜ XII jaotise 6. peatüki 3. jaos;
- (3) „impordikord“ – erikord selliste kaupade kaugmüügiks, mis on imporditud kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest, nagu on sätestatud direktiivi 2006/112/EÜ XII jaotise 6. peatüki 4. jaos;
- (4) „erikord“ – olenevalt kontekstist kas liiduväline kord, liidu kord või impordikord;
- (5) „maksukohustuslane“ – direktiivi 2006/112/EÜ artiklis 359 osutatud maksukohustuslane, kellel on lubatud kasutada liiduvälist korda, kõnealuse direktiivi artiklis 369b osutatud maksukohustuslane, kellel on lubatud kasutada liidu korda, või kõnealuse direktiivi artiklis 369m osutatud maksukohustuslane, kellel on lubatud kasutada impordikorda;
- (6) „vahendaja“ – direktiivi 2006/112/EÜ artikli 369l lõikes 2 määratletud isik.

2. alajagu

Liidu korra kohaldamine

Artikkel 57b

1. Kui liidu korda kasutava maksukohustuslase ettevõtte asukoht on ühenduses, on registreerimisliikmesriigiks tema ettevõtte asukohaliikmesriik.

Kui liidu korda kasutava maksukohustuslase ettevõtte asukoht on väljaspool ühendust, aga tal on ühenduses rohkem kui üks püsiv tegevuskoht, võib ta vastavalt direktiivi 2006/112/EÜ artikli 369a teisele lõigule valida registreerimisliikmesriigiks mis tahes liikmesriigi, kus tal on püsiv tegevuskoht.

2. Kui maksukohustuslase asukoht ei ole ühenduses, kuid ta kasutab kaupade müügiks liidu korda, on registreerimisliikmesriik see liikmesriik, kust kaup lähetatakse või veetakse. Kui kaupu lähetatakse või veetakse rohkem kui ühest liikmesriigist, võib ta direktiivi 2006/112/EÜ artikli 369a teise lõigu kohaselt valida registreerimisliikmesriigiks mis tahes liikmesriigi, kust kaubad lähetatakse või veetakse.

3. alajagu

Liidu korra kohaldamisala

Artikkel 57c

Liidu korda ei kohaldata teenuste suhtes, mida osutatakse liikmesriigis, kus on maksukohustuslase ettevõtte asukoht või püsiv tegevuskoht. Selliste teenuste osutamine deklareeritakse kõnealuse liikmesriigi pädevatele maksuhalduritele esitatavas käibedeklaratsioonis vastavalt direktiivi 2006/112/EÜ artiklile 250.

4. alajagu

Registreerimine

Artikkel 57d

1. Kui maksukohustuslane teatab registreerimisliikmesriigile, et ta kavatseb hakata liiduvälist korda või liidu korda, hakatakse kõnealust erikorda kohaldama alates järgneva kalendrikvartali esimesest päevast.

Kui liidu korraga või liiduvälise korraga hõlmataivate kaupade tarne või teenuste osutamine toimub esimest korda enne kõnealust kuupäeva, kohaldatakse erikorda alates esimese tarne toimumise või teenuse osutamise kuupäevast, tingimusel et maksukohustuslane teatab registreerimisliikmesriigile tegevuse alustamisest hiljemalt esimese erikorraga hõlmatud kaupade tarnele või teenuse osutamisele järgneva kuu kümnendal päeval.

2. Kui maksukohustuslane või tema nimel tegutsev vahendaja teatab registreerimisliikmesriigile, et ta kavatseb kasutada impordikorda, kohaldatakse seda erikorda alates päevast, mil maksukohustuslasele või vahendajale on antud impordikorra kohaldamiseks individuaalne käibemaksukohustuslasena registreerimise number, nagu on sätestatud direktiivi 2006/112/EÜ artikli 369q lõigetes 1 ja 3.

Artikkel 57e

Registreerimisliikmesriik teeb liidu korda kasutava maksukohustuslase kindlaks tema direktiivi 2006/112/EÜ artiklites 214 ja 215 osutatud individuaalse käibemaksuregistri numbril.

Direktiivi 2006/112/EÜ artikli 369q lõike 2 kohaselt vahendajale antud individuaalne registreerimisnumber annab talle võimaluse tegutseda impordikorda kasutavate maksukohustuslaste nimel. Vahendaja ei tohi seda numbrit siiski kasutada maksustatavate tehingute käibemaksu deklareerimiseks.

Artikkel 57f

1. Kui liidu korda kasutav maksukohustuslane ei vasta enam direktiivi 2006/112/EÜ artikli 369a esimese lõigu punktis 2 esitatud määratluses sätestatud tingimusele, ei ole liikmesriik, kus ta oli maksukohustuslasena registreeritud, enam tema registreerimisliikmesriik.

Kui maksukohustuslane vastab siiski endiselt liidu erikorra kasutamiseks nõutavatele tingimustele, peab ta selle korra jätkuvaks kasutamiseks märkima oma uueks registreerimisliikmesriigiks muu liikmesriigi, kus on tema ettevõtte asukoht, või juhul, kui tema ettevõtte asukoht ei ole ühenduses, siis liikmesriigi, kus on tema püsiv tegevuskoht. Kui kaubatarneteks liidu süsteemi kasutav maksukohustuslase asukoht ei ole ühenduses, märgib ta uue registreerimisliikmesriigina selle liikmesriigi, kust ta kaupu lähetab või veab.

Kui registreerimisliikmesriik lõike 2 kohaselt muutub, kohaldatakse seda muutust alates kuupäevast, mil asjaomase maksukohustuslase ettevõtte asukoht või püsiv tegevuskoht ei ole enam liikmesriigis, mis oli varem märgitud registreerimisliikmesriigina, või alates kuupäevast, mil kõnealune maksukohustuslane lõpetab kaupade lähetamise või veo sellest liikmesriigist.

2. Kui impordikorda kasutatav maksukohustuslane või tema nimel tegutsev vahendaja ei vasta enam direktiivi 2006/112/EÜ artikli 369l teise lõigu punkti 3 alapunktides b–e sätestatud tingimustele, ei ole liikmesriik, milles maksukohustuslane või tema vahendaja oli registreeritud, enam registreerimisliikmesriik.

Kui maksukohustuslane või tema vahendaja vastab siiski endiselt liidu erikorra kasutamiseks nõutavatele tingimustele, peab ta selle korra jätkuvaks kasutamiseks märkima oma uueks registreerimisliikmesriigiks muu liikmesriigi, kus on tema ettevõtte asukoht, või juhul, kui tema ettevõtte asukoht ei ole ühenduses, siis liikmesriigi, kus on tema püsiv tegevuskoht.

Kui registreerimisliikmesriik teise lõigu kohaselt muutub, kohaldatakse seda muutust alates kuupäevast, mil maksukohustuslase või tema vahendaja asukoht või püsiv tegevuskoht ei ole enam liikmesriigis, mis oli varem märgitud registreerimisliikmesriigina.

Artikkel 57g

1. Liiduvälist või liidu korda kasutatav maksukohustuslane võib kõnealuste erikordade kasutamise lõpetada, olenemata sellest, kas ta jätkab selliste kaupade või teenuste tarnimist, mis võivad olla nende erikordadega hõlmatud. Maksukohustuslane teatab erikorra kasutamise lõpetamisest registreerimisliikmesriigile vähemalt 15 päeva enne selle kalendrikvartali lõppu, mis eelneb kalendrikvartalile, mil ta kavatseb lõpetada korra kasutamise. Lõpetamine jõustub järgneva kalendrikvartali esimesel päeval.

Kaubatarnetega või teenuste osutamisega seotud käibemaksukohustused, mis tekivad pärast erikorra lõpetamise jõustumise kuupäeva, täidetakse vahetult asjaomase tarbimisliikmesriigi maksuhaldurile.

2. Impordikorda kasutatav maksukohustuslane võib selle korra kasutamise lõpetada, olenemata sellest, kas ta jätkab kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüüki. Maksukohustuslane või tema nimel tegutsev vahendaja teatab erikorra kasutamise lõpetamisest registreerimisliikmesriigile vähemalt 15 päeva enne selle kuu lõppu, mis eelneb kuule, mil ta kavatseb lõpetada korra kasutamise. Lõpetamine jõustub järgmise kuu esimesel päeval ja maksukohustuslasel ei ole enam lubatud kõnealusest päevast alates tehtavate tarnete puhul erikorda kasutada.

5. alajagu

Aruandekohustus

Artikkel 57h

1. Maksukohustuslane või tema nimel tegutsev vahendaja teavitab hiljemalt järgmise kuu kümnendal päeval registreerimisliikmesriiki elektroonilisel teel järgmisest:
 - (a) ta lõpetab erikorraga hõlmatud tegevuse;
 - (b) ta muudab oma erikorraga hõlmatud tegevust, mistõttu ta ei vasta enam nimetatud erikorra kasutamise tingimustele;
 - (c) eelnevalt registreerimisliikmesriigile edastatud teave on muutunud.
2. Kui registreerimisliikmesriik artikli 57f kohaselt muutub, teavitab maksukohustuslane või tema nimel tegutsev vahendaja mõlemat asjaomast liikmesriiki sellest muutusest hiljemalt ettevõtte asukoha muutmisele järgneva kuu

kümnendal päeval. Ta esitab uut erikorda esimest korda kasutades uuele registreerimisliikmesriigile nõutavad registreerimisandmed.

6. alajagu

Väljaarvamine

Artikkel 58

1. Kui mõnda erikorda kasutav maksukohustuslane vastab ühele või mitmele direktiivi 2006/112/EÜ artiklis 369e sätestatud väljajätmise kriteeriumile või artiklis 363 või artikli 369r lõigetes 1 ja 3 sätestatud registrist kustutamise kriteeriumile, arwab registreerimisliikmesriik kõnealuse maksukohustuslase selle korra kohaldamisest välja.

Üksnes registreerimisliikmesriik saab maksukohustuslase erikorra kasutamisest välja arvata.

Registreerimisliikmesriik teeb otsuse väljaarvamise või kustutamise kohta mis tahes kättesaadava teabe, sealhulgas mis tahes muu liikmesriigi esitatud teabe alusel.

2. Maksukohustuslase väljaarvamine liidu korrast või liiduvälisest korrast jõustub sellele päevale, mil liikmesriik saadab maksukohustuslasele elektrooniliste sidevahendite abil väljaarvamise otsuse, järgneva kalendrikvartali esimesel päeval. Kui väljaarvamine on tingitud ettevõtte asukoha või püsiva tegevuskoha või kaupade lähetamise või veo alguskoha muutusest, jõustub väljaarvamine siiski selle muutuse kuupäevast.
3. Maksukohustuslase väljaarvamine impordikorrast jõustub sellele päevale, mil liikmesriik saadab maksukohustuslasele elektrooniliste sidevahendite abil kõrvalejätmise otsuse, järgneva kuu esimesel päeval, v. a järgmistel juhtudel:
 - (a) kui väljaarvamine on tingitud ettevõtte asukoha või püsiva tegevuskoha muutusest, jõustub väljaarvamine selle muutuse kuupäevast;
 - (b) kui väljaarvamine tuleneb tema pidevast suutmatusest järgida kõnealuse korra eeskirju, jõustub väljaarvamine alates väljaarvamise otsuse maksukohustuslasele elektroonilisel teel edastamisele järgnevast päevast.
4. Välja arvatud punktiga b hõlmatud olukorra puhul, kehtib impordikorra jaoks antud individuaalne käibemaksukohustuslasena registreerimise number ajavahemiku jooksul, mis on vajalik enne väljaarvamise kuupäeva tarnitud kauba importimiseks, kuid see ei tohi olla pikem kui kaks kuud alates kõnealusest kuupäevast.
5. Kui vahendaja vastab mõnele direktiivi 2006/112/EÜ artikli 369r lõikes 2 sätestatud kustutamise kriteeriumile, kustutab registreerimisliikmesriik selle vahendaja registrist ja arwab selle vahendaja poolt esindatud maksukohustuslased impordikorrast välja.

Ainult registreerimisliikmesriik võib vahendaja registrist kustutada.

Registreerimisliikmesriik teeb otsuse kustutamise kohta mis tahes kättesaadava teabe, sealhulgas mis tahes muu liikmesriigi esitatud teabe alusel.

Vahendaja registrist kustutamine jõustub sellele päevale, mil liikmesriik saadab vahendajale ja tema esindatavale maksukohustuslasele elektroonilisel teel kustutamise otsuse, järgneva kuu esimesel päeval, välja arvatud järgmistel juhtudel:

- (a) kui kustutamine on tingitud ettevõtte asukoha või püsiva tegevuskoha muutusest, jõustub kustutamine selle muutuse kuupäevast;
- (b) kui vahendaja kustutamine tuleneb tema pidevast suutmatusest järgida impordikorra eeskirju, jõustub kustutamine alates kustutamise otsuse vahendajale ja tema esindatavale maksukohustuslasele elektroonilisel teel edastamisele järgnevast päevast.

Artikkel 58a

Erikorda kasutatav maksukohustuslane, kes ei ole kahe aasta jooksul üheski tarbimisliikmesriigis kõnealuse korraga hõlmatud kaupu tarninud või teenuseid osutanud, loetakse oma maksustatava tegevuse lõpetanuks direktiivi 2006/112/EÜ artikli 363 punkti b, artikli 369e punkti b, artikli 369r lõike 1 punkti b või artikli 369r lõike 3 punkti b tähenduses. Nimetatud tegevuse lõpetamine ei takista tal oma mis tahes erikorra hõlmatud tegevuse taas alustamisel erikorda kasutamast.

Artikkel 58b

1. Kui maksukohustuslane arvatakse ühe erikorra kasutamisest välja kõnealuse korra eeskirjade pideva rikkumise tõttu, jäetakse ta mis tahes korra kasutamisest mis tahes liikmesriigis välja kaheks aastaks, mis järgnevad deklaratsiooniperioodile, mil kõnealune maksukohustuslane erikorra kasutamisest välja arvati.

Esimest lõiku ei kohaldata impordikorra puhul, kui väljaarvamine oli tingitud maksukohustuslase nimel tegutseva vahendaja jätkuvast suutmatusest järgida eeskirju.

Kui vahendaja kustutatakse registrist impordikorra eeskirjade pideva rikkumise tõttu, ei lubata tal tegutseda vahendajana kahe aasta jooksul alates kuust, mil ta kõnealusest registrist kustutati.

2. Maksukohustuslast või vahendajat loetakse erikorra eeskirju pidevalt rikkunuks direktiivi 2006/112/EÜ artikli 363 punkti d, artikli 369e punkti d, artikli 369r lõike 1 punkti d, artikli 369r lõike 2 punkti c või artikli 369r lõike 3 punkti d tähenduses vähemalt järgmistel juhtudel:
 - (a) kui registreerimisliikmesriik on väljastanud talle või tema nimel tegutsevale vahendajale kolme vahetult eelneva deklareerimisperioodi kohta artikli 60a kohaselt meeldetuletused ning käibedeklaratsiooni pole iga asjaomase deklareerimisperioodi kohta esitatud kümne päeva jooksul pärast meeldetuletuse saatmist;
 - (b) kui registreerimisliikmesriik on väljastanud talle või tema nimel tegutsevale vahendajale kolme vahetult eelneva kalendrikvartali kohta artikli 63a kohaselt meeldetuletused ning tema või tema nimel tegutsev vahendaja ei ole ikka veel maksnud kogu deklareeritud käibemaksusummat iga asjaomase deklareerimisperioodi kohta kümne päeva jooksul alates meeldetuletuse saatmisest, välja arvatud juhul, kui allesjäänud maksmata summa on vähem kui 100 eurot iga deklareerimisperioodi kohta;
 - (c) kui pärast registreerimisliikmesriigi taotlust ning üks kuu pärast registreerimisliikmesriigi poolt saadetud meeldetuletust ei ole tema või tema nimel tegutsev vahendaja teinud elektrooniliselt kättesaadavaks direktiivi 2006/112/EÜ artiklites 369, 369k ja 369x osutatud arvestusandmeid.

Artikkel 58c

Maksukohustuslane, kes on liiduvälise korra või liidu korra kasutamisest välja arvatud, täidab kõik pärast erikorra kasutamisest väljaarvamise jõustumise kuupäeva tekkinud kaupade tarnimise või teenuste osutamisega seotud käibemaksukohustused vahetult asjaomase tarbimisliikmesriigi maksuhaldurile.

7. alajagu

Käibedeklaratsioon

Artikkel 59

1. Iga deklareerimisperiood direktiivi 2006/112/EÜ artikli 364, 369f või 369s tähenduses on omaette deklareerimisperiood.
2. Kui liiduvälist korda või liidu korda kohaldatakse vastavalt artikli 57d lõike 1 teisele lõigule alates esimese tarne või teenuse osutamise päevast, esitab maksukohustuslane eraldi käibedeklaratsiooni selle kalendrikvartali kohta, mille jooksul esimene tarne tehti või teenus osutati.
3. Kui maksukohustuslane on deklareerimisperioodi jooksul registreeritud liiduvälise korra ja liidu korra kasutajaks, esitab ta käibedeklaratsiooni ja teeb sellele vastavad maksed vastava erikorra kohasele registreerimisliikmesriigile vastavalt nende tarnete ja teenuste kohta, mis on tehtud asjaomase erikorraga hõlmatud perioodil.
4. Kui registreerimisliikmesriigi vahetus toimub artikli 57f kohaselt pärast asjaomase deklareerimisperioodi esimest päeva, esitab maksukohustuslane või tema nimel tegutsev vahendaja käibedeklaratsiooni ja teeb sellele vastavad maksed nii eelmisele kui ka uuele registreerimisliikmesriigile vastavalt nende tarnete ja teenuste kohta, mis on tehtud või osutatud ajavahemikel, mil asjaomased liikmesriigid olid tema registreerimisliikmesriigiks.

Artikkel 59a

Kui erikorda kasutav maksukohustuslane ei tarninud deklareerimisperioodil selle erikorra alusel kaupu ega osutanud teenuseid üheski tarbimisliikmesriigis ja tal ei ole vaja teha parandusi eelmistes deklaratsioonides, esitab ta või tema nimel tegutsev vahendaja käibedeklaratsiooni, märkides, et selle perioodi jooksul ei tarnitud kaupu ega osutatud teenuseid (nullsummiline käibedeklaratsioon).

Artikkel 60

Erikordade alusel esitatud käibedeklaratsioonide summasid ei ümardata üles- ega allapoole lähima täisarvulise rahaühikuni. Esitada ja üle kanda tuleb käibemaksu täpne summa.

Artikkel 60a

Registreerimisliikmesriik tuletab elektrooniliste sidevahendite abil maksukohustuslasele või tema nimel tegutsevale vahendajale, kes ei ole direktiivi 2006/112/EÜ artikli 364, 369f või 369s alusel käibedeklaratsiooni esitanud, meelde, et tal on kohustus esitada käibedeklaratsioon. Registreerimisliikmesriik väljastab meeldetuletuse kümnendal päeval pärast käibedeklaratsiooni esitamise tähtpäeva ning teavitab elektrooniliselt meeldetuletuse väljastamisest teisi liikmesriike.

Maksukontrolli tegemiseks ja käibemaksu kogumiseks tehtavad mis tahes edasised meeldetuletused ja võetavad meetmed jäävad asjaomase tarbimisliikmesriigi ülesandeks.

Olenemata tarbimisliikmesriigi väljastatud meeldetuletustest ning võetud meetmetest esitab maksukohustuslane või tema nimel tegutsev vahendaja käibedeklaratsiooni registreerimisliikmesriigile.

Artikkel 61

1. Käibedeklaratsioonis esitatud arvandmeid, mis puudutavad perioode kuni 2020. aasta viimase deklareerimisperioodini (kaasa arvatud), muudetakse pärast selle esitamist üksnes kõnealuse deklaratsiooni muutmise, mitte järgmiste deklaratsioonide täpsustamisega.

Käibedeklaratsioonis esitatud arvandmeid, mis puudutavad perioode alates 2021. aasta esimesest deklareerimisperioodist, muudetakse järgmiste deklaratsioonide täpsustamisega.

2. Lõikes 1 osutatud muudatused esitatakse registreerimisliikmesriigile elektrooniliselt kolme aasta jooksul alates esialgse deklaratsiooni esitamiseks ettenähtud kuupäevast.

Eeltoodu ei mõjuta siiski arvestust ja muudatusi käsitlevaid tarbimisliikmesriigi eeskirju.

Artikkel 61a

1. Maksukohustuslane või tema nimel tegutsev vahendaja esitab oma lõpliku käibedeklaratsiooni ja hilinenud varasemad deklaratsioonid ning teeb vastavad maksed liikmesriigile, mis oli registreerimisliikmesriik lõpetamise, väljaarvamise või muutmise ajal, kui ta:

- (a) lõpetab erikorra kasutamise,
- (b) on ühe erikorra kasutamisest välja arvatud;
- (c) vahetab artikli 57f alusel oma registreerimisliikmesriiki.

Kõik lõpliku deklaratsiooni ja varasemate deklaratsioonide parandused tuleb pärast lõpliku deklaratsiooni esitamist teha otse asjaomase tarbimisliikmesriigi maksuhaldurile.

2. Vahendaja esitab kõikide maksukohustuslaste, kelle nimel ta tegutseb, lõplikud käibedeklaratsioonid ja hilinenud varasemad deklaratsioonid ning teeb vastavad maksed liikmesriigile, mis oli registreerimisliikmesriik kustutamise või muutuse ajal, kui ta:

- (a) kustutatakse registrist;
- (b) vahetab artikli 57f lõike alusel 2 oma registreerimisliikmesriiki.

Kõik lõpliku deklaratsiooni ja varasemate deklaratsioonide parandused tuleb pärast lõpliku deklaratsiooni esitamist teha otse asjaomase tarbimisliikmesriigi maksuhaldurile.

7a alajagu

Impordikord – maksustatav teokoosseis

Artikkel 61b

Direktiivi 2006/112/EÜ artikli 369n kohaldamisel loetakse makse aktsepteerimise ajaks aeg, mil impordikorda kasutava maksukohustuslase poolt või nimel, või direktiivi 2006/112/EÜ artikli 14a lõike 1 kohaldamisel tarnija poolt, kes müüb kaupu elektroonilise liidese kaudu, on

saadud makse kinnitus, makse autoriseerimisteade või kliendipoolne makse tasumise kohustus, olenemata sellest, millal raha tegelik makse toimus.

8. alajagu

Vääring

Artikkel 61c

Kui registreerimisliikmesriik, kelle rahaühik ei ole euro, otsustab, et käibedeklaratsioon esitatakse tema vääringus, kehtib see kõigi erikorda kasutatavate maksukohustuslaste käibemaksudeklaratsioonide suhtes.

9. alajagu

Maksed

Artikkel 62

Ilma et see piiraks artikli 63a kolmanda lõigu ja artikli 63b kohaldamist, teeb maksukohustuslane või tema nimel tegutsev vahendaja mis tahes makse registreerimisliikmesriigile.

Maksukohustuslase või tema nimel tegutseva vahendaja poolt direktiivi 2006/112/EÜ artikli 367, 369i või 369v alusel makstud käibemaksusummad on seotud kõnealuse direktiivi artikli 364, 369f või 369s kohaselt esitatud käibedeklaratsiooniga. Makstud summade edasisi kohandamisi võib maksukohustuslane või tema nimel tegutsev vahendaja teha üksnes sellele deklaratsioonile viidates ning neid ei või kanda ei teise deklaratsiooni ega kohandada järgmises deklaratsioonis. Iga makse puhul viidatakse kõnealuse konkreetse deklaratsiooni viitenumbrile.

Artikkel 63

Kui registreerimisliikmesriik on saanud direktiivi 2006/112/EÜ artiklile 364, 369f või 369s vastavast käibedeklaratsioonist tuleneva summaga võrreldes suurema makse, tagastab ta enamakstud summa otse asjaomasele maksukohustuslasele või tema nimel tegutsevale vahendajale.

Kui registreerimisliikmesriik on saanud seoses hiljem valeks osutunud käibedeklaratsiooniga teatava summa ja on selle summa juba jaotanud tarbimisliikmesriikidele, maksavad need tarbimisliikmesriigid igaüks oma osa enamakstud summast otse asjaomasele maksukohustuslasele või tema nimel tegutsevale vahendajale.

Kui aga enamakstud summad on seotud perioodidega kuni 2018. aastani (viimane kaasa arvatud), tagastab registreerimisliikmesriik määruse (EL) nr 904/2010 artikli 46 lõike 3 kohaselt endale jäetud summast vastava osa ning tarbimisliikmesriik tagastab enamakstud summa, millest on maha arvatud registreerimisliikmesriigi poolt tagastatav summa.

Tarbimisliikmesriik teatab elektrooniliste sidevahendite abil registreerimisliikmesriigile kõnealuste tagasimakstud summade suuruse.

Artikkel 63a

Kui maksukohustuslane või tema nimel tegutsev vahendaja on esitanud käibedeklaratsiooni direktiivi 2006/112/EÜ artikli 364, 369f või 369s kohaselt, aga makset ei ole tehtud või kui tehtud makse on käibedeklaratsioonist tulenevast summast väiksem, tuleb registreerimisliikmesriik kümnendal päeval pärast direktiivi 2006/112/EÜ artikli 367, 369i või 369v kohast hiliseima maksetähtpäeva saabumist elektrooniliste vahendite abil maksukohustuslasele või tema nimel tegutsevale vahendajale meelde mis tahes võlgnetavat käibemaksusummat.

Registreerimisliikmesriik teavitab elektrooniliselt tarbimisliikmesriike meeldetuletuse saatmisest.

Käibemaksusumma kogumiseks tehtavad mis tahes edasised meeldetuletused ja võetavad meetmed jäävad asjaomase tarbimisliikmesriigi ülesandeks. Kui selliseid järjestikuseid meeldetuletusi on väljastanud tarbimisliikmesriik, makstakse vastav käibemaks sellele liikmesriigile.

Tarbimisliikmesriik teavitab elektrooniliselt registreerimisliikmesriiki meeldetuletuse väljastamisest.

Artikkel 63b

Kui käibedeklaratsiooni ei ole esitatud või kui käibedeklaratsioon esitatakse hilinenult või kui on esitatud valeandmeid või kui käibemaksu makstakse hilja, siis arvutab ja määrab intressid, rahalised karistused või mis tahes muud tasud tarbimisliikmesriik. Maksukohustuslane või tema nimel tegutsev vahendaja maksab sellised intressid, rahalised karistused või muud tasud otse tarbimisliikmesriigile.

10. alajagu

Arvestusandmed

Artikkel 63c

1. Et maksukohustuslase säilitatavaid arvestusandmeid saaks pidada direktiivi 2006/112/EÜ artiklite 369 ja 369k tähenduses piisavalt üksikasjalikeks, peavad need sisaldama järgmist teavet:

- (a) tarbimisliikmesriik, kuhu kaubad tarnitakse või teenuseid osutatakse;
- (b) teenuste liik või tarnitud kaupade kirjeldus ja kogus;
- (c) kaupade tarnimise või teenuste osutamise kuupäev;
- (d) maksustatav summa ja kasutatav vääring;
- (e) maksustatava summa hilisem suurendamine või vähendamine;
- (f) kohaldatav käibemaksumäär;
- (g) tasumisele kuuluv käibemaksusumma ja kasutatav vääring;
- (h) saadud maksete laekumise kuupäev ja summa;
- (i) enne kaupade tarnimist või teenuste osutamist tehtud ettemaksed, kui need on teada;
- (j) arve väljastamise korral arves sisalduv teave;

- (k) teenuste puhul teave, mida kasutatakse kliendi asukoha või alalise elu- või asukoha kindlaksmääramiseks, ning kauba puhul teave, mida kasutatakse kauba kliendile lähetamise või veo algus- ja lõpukoha kindlaksmääramiseks;
- (l) tõendid kauba võimaliku tagastamise kohta, sealhulgas maksustatav summa ja kohaldatav käibemaksumäär.

2. Et maksukohustuslase või tema nimel tegutseva vahendaja säilitatavaid arvestusandmeid saaks pidada direktiivi 2006/112/EÜ artikli 369x tähenduses piisavalt üksikasjalikeks, peavad need sisaldama järgmist teavet:

- (a) tarbimisliikmesriik, kuhu kaubad tarnitakse;
- (b) tarnitud kaupade kirjeldus ja kogus;
- (c) kauba tarnimise kuupäev;
- (d) maksustatav summa ja kasutatav vääring;
- (e) maksustatava summa hilisem suurendamine või vähendamine;
- (f) kohaldatav käibemaksumäär;
- (g) tasumisele kuuluv käibemaksusumma ja kasutatav vääring;
- (h) saadud maksete laekumise kuupäev ja summa;
- (i) enne kaupade tarnimist tehtud ettemaksed, kui need on teada;
- (j) arve väljastamise korral arves sisalduv teave;
- (k) teave, mida kasutatakse kauba kliendile lähetamise või veo algus- ja lõpukoha kindlaksmääramiseks;
- (l) tõendid kauba võimaliku tagastamise kohta, sealhulgas maksustatav summa ja kohaldatav käibemaksumäär.
- (m) saadetise kordumatu number või tehingu kordumatu number.

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud teavet registreerib maksukohustuslane või tema nimel tegutsev vahendaja selliselt, et seda saab elektrooniliselt teha viivitamata kättesaadavaks iga tarnitud üksikkauba või osutatud teenuse kohta.

Kui maksukohustuslasel või tema nimel tegutseval vahendajal on palutud esitada elektrooniliselt direktiivi 2006/112/EÜ artiklites 369, 369k ja 369x osutatud arvestusandmed ja ta ei ole neid esitanud 20 päeva jooksul alates taotluse esitamise kuupäevast, tuletab registreerimisliikmesriik maksukohustuslasele või tema nimel tegutsevale vahendajale meelde kõnealuste arvestusandmete saatmise vajadust. Registreerimisliikmesriik teavitab elektrooniliselt tarbimisliikmesriike meeldetuletuse saatmisest.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2021.

Liikmesriigid lubavad maksukohustuslastel ja nende nimel tegutsevatel vahendajatel esitada direktiivi 2006/112/EÜ artikli 360, 369c või 369o kohaselt nõutud teabe erikorra alusel registreerimiseks alates 1. oktoobrist 2020.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.
Brüssel,

*Nõukogu nimel
eesistuja*